

בסגור מות את עניך אשר אל דכאי רוח השקיפו.
נפתחו עיני עניך כארובות שמים דמעה הרעיפו,
רעשו בים אבינוי אדם, לקול בנים צללו אונינו
ביום בו סוגרו אוניך הקשובות לשועת עניינו,
יוסף! וכמו יוסף במצרים נר, ונפשו לא נהפכה,
טעמד בן לא פנ כך ואם גם אותך קרה ככה,
וביראת אלקים אמיץ לבך. גבור כגבורי ישראל.
בדרכיו גם הלכת. בי חסד וצדקה הם דרכי אל.
יענו בך כי יקרא היום שמה ספרי זכרונותיך
המה יגידו כי אוצרך בשמים רב מאשר בכיתך
זה כל האדם, וזה ה' שואל כי יוסף בארץ,
קרוב להיות לכל קוראיו ולכל קשה יום לעמוד בפדן
הא לך שם זרע, אשר בשני השבע יוסף! אספת
ישבעוהו נא גם פה עמך ואחריך, אם גם נאכפת
יקצרו זרע צדקתך זו, וגם זרעך פה עזבת
למה צדקה יעמוד לעד כי זרע קודש מצבתה
ה'ה אבינו, עמרת תפארתנו, הרב היקר הנבכר בבני עמנו, איש צדיק
צדקות אהב, ירא ה' ובתורתו עמל במהור"ד יוסף ב"ם טוביה זקתיים
משפחת זרע קודש, ויצאה נשמתו בשנים עשר חורש ביום השביעי שבת קודש
והוא כ' אדר השני לפ"ק היא שנת התר"ח לב"ע
הנצב"ה.